

сетнѣ подѣ прозвището Тюремчикъ тѣ, зетѣ на Х. Димитръ Асѣновъ. Колкото и да е знаелъ да чете български, отначало той не го разбралъ, но се сѣтилъ, че тукъ въпросътъ е за цѣнна българска старина, показалъ го е на нѣколко по-просвѣтени сливенци, но тѣ отъ страхъ прѣдъ турцитѣ повръщатъ го назадъ. По онова врѣме, прѣбиваващиятъ въ града докторъ Костаки, грѣкъ по народностъ, събиралъ разни български старини, като монети, книжа и пр., даже ги купувалъ прѣсжпо и ги продавалъ другадѣ или унищожавалъ ¹⁾. Георги Загорски, който не е билъ жаденъ за пари, не отишелъ при грѣка „хекимена“ за да получи нужното възнаграждение, а свилъ цѣнния документъ въ нарочно направената за това тенекиена трѣба и го турилъ въ зидаветѣ на тѣй наречения Свети Димитровъ Ханъ (принадлѣжащъ на черквата Св. Димитръ и нахоящъ се на Аба-Пазаръ). Тоя ханъ изгорѣ малко прѣди освобождението, а заедно съ него и—грамотата. Важното е, че въ нея се описвали границитѣ на сливенскитѣ мѣнастири, изброявали се тѣ подѣ редъ и по пунктове, и изрично се споменавало, че тѣ владѣятъ частъ отъ дунавскитѣ таляни за моруна. Това е интересно, защото до сега е липсвало документъ, който би ни заговорилъ за старобългарското риболовство по Дунава, и друго, че съ него се потвърждава казаното за съществуване на „Малка Света Гора“ въ Сливенъ, която е имала точно опрѣдѣлени граници, богати владѣния и права скрѣпени съ подписи на българскитѣ царе.

Въ стария сотирски мѣнастиръ е имало кладенецъ, въ който, пакъ по прѣдание, сж били хвърлени мѣнастирскитѣ богатства и несъмнѣно стари книжа, за да не се изложатъ на турското светотатство при разсипването му. И до днесъ населението сочи на мѣстото, дѣто тѣй погребанитѣ паметници и сребро „играели въ видъ на огънь“. Въ малката днесъ тамъ черквица, покрита съ срѣдновековни голѣми керемиди, има малка икона съ стари образи,

¹⁾ Такива му били носени най-вече отъ българската крѣпостъ на тѣй нарѣчения Калѣ Баиръ (край Тунджа, надъ Димоолу воденицата). Въ тая крѣпостъ, за която ще се говори по-нататѣкъ, сж се намѣрили много цѣнности, особно български монети, защото е била досѣборена именно около срѣдата на миналия вѣкъ.